

Svenska Förbundets midsommarting i Wadena.

Från vår utsände medarbetare.

I förra veckans nummer av S. C. T. återgavs i all korthet mitt telegrafiska meddelande om Svenska Förbundets årsmöte i Wadena, Saskatchewan. I det följande skall jag söka mera utförligt referera detta, det största och ståtligaste av Förbundets Midsommarting.

Wadena och dess befolkning hade sannerligen inte sparat något för att göra mottagandet och mötet till en verklig success. De blågula färgerna dekorerade varje butiksfönster, kafeer och handelsbodas och överallt, var en flaggstång fanns, valde den svenska flaggan stolt i toppen. Tusentals mindre flaggor dekorerade staden och lika många om icke fler aspar (i brist på björkar) lövade gator och hus, midsommaren och tinget till ära. Gatorna voro nygrusade och den ena av de bägge huvudgatorna hade speciellt för midsommartinget fått nyanlagda trottoarer.

Feststämning från hörjan.

Den så typiskt svensk-prydda staden var redan i feststämning och det glada midsommarhumöret smittade oerhört på de anländade gästerna, vilka per tåg och bil sökt sig upp till den lilla staden. Överallt uttalade man också sin beundran över stadens fruktiga åtgärder. Förhållandet uppkarades också tydligt för oss alla, då vi fingo veta att mottagningskommitténs ordförande och förbundets hedersmedlem Leonard Wreede också var stadens mayor.

På morgonen fredagen den 26 juni hade frukost serverats i Svenska Baptistkyrkan för de anlända gästerna och senare även middag för de från Winnipeg i bilar anlända medlemmarna av Winnipegs Svenska Folkdansare. Klockan 2 på eftermiddagen öppnades förbundets årsmöte av ordföranden, konsul H. P. A. Hermanson. Öppningshögtidligheten var enkel men dock så högstämmd. Wadenas stadskorkester spelade en livlig marsch varpå ordföranden välkomnade möterdeltagarna. Därefter framförde mayor Wreede stadens välkomsthälsning till midsommartingets besökande och överlämnade stadens nyckel till förbundets ordförande. Pastorerna Fryklind och Waterman nedkallade välsignelsen över mötet på svenska och engelska språken, varefter representanter för lokalavdelningarna framförde sina hälsningar.

Rapporterna visa framgång.

Sedan Du Gamla Du Fria och O Canada gemensamt avstungits talade de olika delegaterna, och av deras tal framgick tydligt att stor till-

fredställelse rådde med förbundets utveckling både vad medlemstal och lokalavdelningar beträffade. Härefter följde det sedvanliga rutinarbetet, med föredragande av finans-, lokalavdelnings- och förvaltningsrapporterna etc. Beträffande den sistnämnda rapporten, som avser ålderdomshemmet, rapporterades att fonden stigit från \$500 till \$1000 och av årsberättelsen framgick att nämnden uppsatt som nästa mål att till 1932 års midsommarting, nå \$5,000-gränsen.

Skatten från lokalavdelningarna sänktes 50 procent från förtutvarande 50 cents till nu bestämda 25 cents per medlem och år. Revisorerna tillstyrkte ansvarsfrihet, vilket också med tacksamhet beviljades styrelsen.

En del olika resolutioner och förslag blevo hänskjutna till olika förärdamålet tillsatta kommittéer.

En verklig svenskafton.

Klockan 8 på kvällen visades Sverigefilmen inför fullsatt hus. Hundratals människor, som ej kunde få plats i salen, stodo tålmodigt utanför och väntade att antingen få plats senare, eller genom dörr och fönster uppsnappa några av de vackra bilderna eller också höra Annie Rydbergs svenska folksånger, varav de hört flera över radion och så också få en glimt av de svenska folkdansarna, som gjorde en flott uppvisning mellan de olika serierna i filmen. Många hade vare sig sett de vackra svenska folkdanserna sedan sin barndom, andra icke hört de kära folksångerna på år, och det blev därför en så helguten svensk-afton, man kunde önska få uppleva. Mrs. P. Ekbergs trevliga urval av folkmusik till föreläsningen uppskattades också varmt och unga miss Hermanson, som ackompanjerade Annie Rydberg i bland annat "Min Hembygds melodi", kunde också taga åt sig av allt bifallet. Victor Wiklund från Winnipeg upplivade minnet av de gamla bonde- och beväringvisorna och så dansen efteråt till Ericksons och Nverns käcka musik var en både trevlig och munter avslutning — och det fanns säkerligen ingen i hela publiken som fått större och bättre vattuta för de 40 cents inträdet kostade.

Lördagens förhandlingar.

På lördag klockan 10 im öppnades ånyo det egentliga mötet. Bland många viktiga beslut må anföras antagandet av ett mera omfattande arbete för ålderdomshemmet, officiell anslutning till Riksförbundet för Svenskhetens bevarande i Utlandet med O. L.

Holmgren som ombud, sänket av inträdesaldern samt tillsättandet av organisatörer för varje provins med vice ordförandes titel. En motion om upprättandet av en sjuk- och begravningsfond blev bordlagt.

Angående styrelsevalet har S. C. T. redan i sitt telegram förra veckan givit uppgifter här om.

Till Styrelsesuppleanter återvaldes Oscar Freed, Du-buc, och Otto Nilson, Hendon. Till revisorer utsågos Helmer Johnson och O. L. Holmgren, Winnipeg, med John Byman och Eric Larson, som suppleanter.

Till v. ordf. för Manitoba utsågs Emil Hallonquist, Winnipeg, för Saskatchewan, Otto Nilson, Hendon för British Columbia, Erik G. Anderson, Trail, B. C. At styrelsen uppdrogs att tillsätta befullmäktigade ombud i övriga provinser.

Till förtroendemän för Ålderdomshemshemmet återvaldes enhälligt N. E. Johanson, Frank Pearson och Emil Näström, Lac du Bonnet.

Till särskilda kommittéer för Ålderdomshemmet utsågos Konsul Hermanson, Percy Ekberg, A. J. Carlson, Emil Hallonquist och Birger Wessberg, Winnipeg.

Till Hedersledamöter utsågos: Professor C. H. Lager, Brandon, Mayor Leonard Wreede, Wadena, Mr. och Mrs. P. H. Bush, Nelson, B.C.

Festligheterna vid Fair Grounds.

Klockan 2 em. började festligheterna vid Fair Grounds med en parad genom staden företrädd av folkdansare och musikanter. En jättestor plattform hade uppförts i centrum av staden och här placerades stadens musikkår och Svenska Folkdansarna. Sedan musiken spelat och ett par folkdanser utförts, fördes hela plattformen av starka traktorer till festplatsen där ytterligare musik och folkdanser förekommo.

Faninvigningen.

Klockan halv fem ägdes flagginvigningsceremonien rum på plattformen. Fyra Mounted Police-officerare bildade vakt omkring den av premiärminister Anderson skänkt canadensiska flaggan och fyra medlemmar av Svenska Folkdanslaget, iförda sina pittoreska kostymer slog vakt omkring den av "Svenska Flaggans Dag" skänkta sidanfanan. Hon. J. Bryant, minister för offentliga arbeten representerade Dr. J. T. M. Anderson vid överlämnandet och begagnade tillfället tala om det svenska folkets historiska insatser i världen och det engelska unionsmärkets betydelse. Härefter framträdde Percy Ekberg och föredrog "Åvobrevet från Svenska Flaggans Dags-förening" och överlämnade å denna organisations vägnar fanan. Sedan pastorerna Lundahl från Du-buc och Waterman från Wadena nedkallat Herrens välsignelse över de bägge fanorna. Vasaordens sida överför Svenska Förbundets verksamhet, och detta övriga rykte manson och höll ett tal på engelska språket, vari han betonade det fredliga värv, som utförts i världen under den svenska flaggans hägn och uttalade den förhoppningen

att flaggorna skulle bli en symbol för sambandet mellan det nya och det gamla landet, samt att svenska folket i Canada måtte sträva att utföra samma viktiga värv och visa samma lojalitet mot den canadensiska flaggan, som de tidigare visat mot den blågula fanan.

Efter själva ceremonien avstjongs unisont Du Gamla Du Fria och O Canada, varpå orkestern spelade ett svenskt och ett engelskt musikstycke. Så framträdde åter folkdanslaget och avslutade ceremonien med några käcka folkdanser, varefter den delen av festligheterna voro avslutade.

Base Ball-teams från Regina och Ross Valley samt Wadena spelade hela eftermiddagen, ett stort nöjesfält med karuseller och allt möjligt annat trevligt, samt olika slags marknads-månglare fortsatte på nöjesfältet till sena natten.

Banketten.

På kvällen klockan 9 hade Wadena lokalavdelning inbjudit till bankett och samtidigt förevisades ånyo Sverige-filmen. Vid banketten fungerade mayor Wreede som ceremonimästare och ett mycket undermåligt jazzband skränade medan man deltog i en ypperlig och delikat måltid. En lång rad av tal höllos både på engelska och svenska. De svenska talarna voro Axel J. Carlson, Chas. Petterson, Wadena och konsul Hermanson. De engelska talen höllos av gamle isländaren Paulson från Elfröss, medlem av Saskatchewanlegislaturen, Hon. J. Bryant och advokaten Taylor från Wadena.

Efter filmförevisningen förekom åter ett trevligt program, vari danslaget, Annie Rydberg, Victor Wicklund och Margret Ostman deltog.

Söndagen i "det gröna".

På söndagen foro sa gott som alla besökande ner till Fishing Lake, där midsommartinget hölls för tre år sedan. Danslaget gjorde tre uppvisningar — och när det så småningom led mot kväll, började skarorna skingras. Fyra tusen personer hade mötts, stiftat bekantskap och många nya vänskapsband hade knytits under de trevra festdagar. Visserligen var det icke bara svenskar som samlats till midsommarting, alla de olika nationsgrupperna som byggt upp Canada voro representerade — de lärde sig någonting av svensk kultur — och folklikt och det är att göra Sverige känt i Canada.

Hälsningstelegram.

Genom hela mötet spårade man en känsla av entusiasm och denna känsla nådde verkligen höjdpunkten då tvenne telegram upplästes av ordföranden på lördagen. Det första var från Vasaordens medlemmar i Winnipeg, det andra från Riksföreningen i Sveriges vägnar fanan. Sedan pastorerna Lundahl från Du-buc och Waterman från Wadena nedkallat Herrens välsignelse över de bägge fanorna. Vasaordens sida överför Svenska Förbundets verksamhet, och detta övriga rykte manson och höll ett tal på engelska språket, vari han betonade det fredliga värv, som utförts i världen under den svenska flaggans hägn och uttalade den förhoppningen

enig. Med lika stor glädje

SNABBHET.

Då Ni sänder penningar hem, kan Ni sända dem genom

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

på följande sätt:

Snabbt, Per Post

Snabbare, Per Radio
(Ni inbesparar från 10 till 12 dagar)

Snabbast, Per Direkt Kabel.

Penningarne utbetalas vanligen på andra eller tredje dagen från den dag, då de avsändas från Montreal.

Vid varje särskilt tillfälle införskaffa vi för Eder räkning ett undertecknat kvitto från den person, till vilken penningarne skola utbetalas, och översända detsamma till Eder eller till det kontor, där Ni inbetalat penningarne.

Canadian National Railways' närmaste järnvägsagent kan sända Eder penningar på vilket som helst av ovan nämnda sätt. Begär upplysningar eller tillskriv:

W. H. BRYCE, Manager

Money Order Dept.

Canadian National Express,
355 McGill Street, Montreal.

mottogos också hälsningarna från gamla Sverige, och beslut fattades omedelbart att svarstelegram skoll sändas med tack för lyckönskningar-na.

Hell kommitterade!

En allmän beundran lades i dagen för kommitterade för mötet. De voro allestädes närvarande och arbetade oförttrutet natt och dag. Samliga flickor i folkdanslaget voro apotekare Ellis gäster medan poikarna voro hembjudna till Mrs. Cavalli.

Den svenska folkdansen och den svenska folksången skördade lagrar som aldrig förr under dessa festdagar och mångt tårat öga kunde spåras bland publiken när en hembygdssång sjöngs av Annie Rydberg eller när folkdanslaget dansade en kadrilj, en polska eller en munter hambo.

Eder medarbetare satt tillsammans med fru Rydberg vid en avskedsmåltid i Mrs. Cavallis gästfria hem. Några äldre svenska fruar tittade in och frågade efter fru Rydberg och det sista Eder medarbetare hörde uppe i Wadena var en sånglekion. Sångerskan lärde nämligen de gamla hedersgummorna och en i Wadena född svenskflicka att sjunga "Min hembygds melodi". Den sjöngs om och om igen, man fattade tonerna, orden sprungo fram ur varmhjärtade bröst och när jag vandra-de de nygrusade vägarna ner till stationen, var det som stroforna ur sången sjöngo mig till mötes. "När solen sjunker ner bak Västanskogens bryn".....

Rakas.

— Säg mig, min lilla gosse, var brukar man rakä sig i den här staden?

— Di flesta gör de la i an-siktet.